

Вологий вітер ворушить віти,
Уже безлисті.
І доцвітають останні квіти
В твоїм обійсті.

І та стежина, де ти ходила,
Дощем розмита.
І одинока твоя могила
Туманом вкрита.

І свищать в небі пташині крила —
Тобі не чути.
І повернути тебе не сила.
І — не забути.
